

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.822/1
VAN 30 JUNI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 10 juni 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering “houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout - deelplan 4 - Gemengd regionaal bedrijventerrein Bentel’”, heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er in hoofdzaak toe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout – deelplan 4 – Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Bentel” opnieuw definitief vast te stellen, na de vernietiging van dit deelplan bij arrest nr. 201.207 van 23 februari 2010 van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. In advies 48.911/1 van 2 december 2010 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan «Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout - deelplan 4 - Gemengd regionaal bedrijventerrein Bentel»’ heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, na te hebben vastgesteld dat het ontwerp tot het opnieuw definitief vaststellen van het deelplan 4 vervallen was, opgemerkt dat er “geen andere uitweg [blijft] dan het overdoen van de volledige procedure”.¹

Uit de bij het ontwerp gevoegde nota aan de leden van de Vlaamse Regering blijkt evenwel dat de procedure desondanks niet *ab initio* werd hernomen, doch slechts vanaf de voorlopige vaststelling. Het is echter de vraag of dit wettig kan.

Op grond van artikel 2.2.7, § 9, eerste lid, van de Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: Codex) “vervalt” het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, indien het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet definitief wordt vastgesteld binnen de termijn. Daaruit vloeit normalerwijze voort dat alle procedurestappen die reeds zijn gezet, moeten worden overgedaan.

In verband met het voorliggende ontwerp is bijvoorbeeld de plenaire vergadering met de betrokken instanties niet overgedaan, maar is voortgebouwd op de plenaire vergadering

¹ In dezelfde zin: advies 39.434/1 van 8 december 2005 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan «leidingstraat voor hoofdtransportleidingen tussen Kluizen en Eeklo»’.

die op 12 november 2002 plaats had. Dit is onder meer van belang voor het bepalen van de toepasselijke regels inzake de plan-MER-plicht². In de toelichtingsnota³ wordt in dat verband opgemerkt dat op grond van het decreet van 18 december 2002 betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportage de opname van een plan-MER niet verplicht is.

Of de procedure wettig verlopen is, is dan ook zeer de vraag. Het zal evenwel aan de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State toekomen om zich daarover in voorkomend geval uit te spreken.

3. Wat de rechtsgrond betreft, dient het volgende te worden opgemerkt.

3.1. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt in hoofdzaak geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Codex, met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vaststelt, in beginsel binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, of binnen tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de adviestermijn bedoeld in paragraaf 5 van dat artikel.⁴

3.2. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften tevens maatregelen bevatten in het kader van de watertoets,⁵ vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, rechtsgrond voor het ontwerp.

3.3. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar de artikelen 42, § 6, en 63 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Voormeld artikel 63 (thans: artikel 2.4.1 van de Codex) handelt over het voorkeepsrecht. In de stedenbouwkundige voorschriften zijn echter geen bepalingen terug te

² Op grond van artikel 49 van het decreet van 25 mei 2007 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken, is hoofdstuk II ("Milieueffectrapportage over plannen en programma's") van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007, "van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007". Het decreet van 27 april 2007 houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, is bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's in werking gesteld op 1 december 2007. De scharnierdatum is dus 1 juni 2008.

³ Toelichtingsnota, p. 6, nr. 4.

⁴ In het voorliggende geval is van die mogelijkheid evenwel geen gebruik gemaakt.

⁵ Zie bv. Artikel 4.1, § 2, vierde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp).

vinden met betrekking tot een voorkooprecht. De verwijzing naar die bepaling dient derhalve weggelaten te worden.

Artikel 42, § 6, van het decreet van 18 mei 1999 is thans overgenomen in artikel 2.2.7, § 7, van de Codex, terwijl artikel 2.2.7 reeds wordt vermeld in het eerste lid van de aanhef. Het tweede lid van de aanhef mag dus volledig worden geschrapt.

3.4. Het derde lid van de aanhef verwijst naar artikel 27, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Deze bepaling stelt dat elk natuurverwevingsgebied dat de Vlaamse Regering in overdruk afbakt overeenkomstig de wetgeving betreffende de ruimtelijk ordening in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, van rechtswege wordt beschouwd als natuurverwevingsgebied.

Voorliggend plan bevat echter geen aanduiding van natuurverwevingsgebieden. De vermelde bepaling biedt derhalve geen rechtsgrond, zodat de verwijzing ernaar dient te vervallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME